

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ НА ПРОШИРЕЊУ ВОДОВОДА.

IV.

Поводом одвојеног мишљења г. М. Капетановића, професора, приликом подношаја извештаја комисије за проучење питања о проширењу водовода, г. Н. И. Стаменковић председник комисије, изјавио је ове примедбе:

Поводом горњег одвојеног мишљења г. Капетановића, дужност ми је да као председник и ове комисије коју је одбор изабрао за састав програма, објасним:

1., да г. Капетановић није присуствовао у седницама у којима је извештај претресан, нити је изјавио да ће поднети одвојено мишљење.

2., да је г. Капетановић био у седницама кад је извештај претресан, имао би прилике да чује да су његови разлози неосновани, да његови предлози потичу из необавештености и непознавања питања која дискутује, као и да су његови лични испади против г. Смрекера и мене неправедни. А ако би г. Капетановић и после дискусије, вођене у комисијским седницама, нашао за потребно да одваја мишљење, онда би оно било несумњиво више објективно а мање жучно.

3., да предлози г. Капетановића не могу издржати озбиљну критику, јасно се види из разлога изнетих у извештају,

који су потписали сви остали чланови комисије.

Председник комисије
Н. И. Стаменковић с. р.

РЕФЕРАТ О ВИДОВДАНСКОМ ТЕМАТУ ЗА 1904. Г. КОЈИ НАГРАЂУЈЕ БЕОГРАДСКА ОПШТИНА.

Господину Ректору Велике Школе,

За овогодишњу видовданску награду за рад из Историје српскога народа написан је био задатак „Хиландарско властелинство до краја XV. века“. О томе је ректорату стигао и нама је затим упућен на оцену рад под мотом:

„... Да видите чудо невиђено,
„Б'јел Вилиндар усред Горе Свете,
„Задужбину Саве Светитеља
„И његова оца Симеуна.“

Тај смо рад прочитали и прегледали, и част нам је о томе поднети ово мишљење.

Писац је правилно схватио шта се у главном хтело овим задатком и показао је која је имања (села, винограде, планине, људе, цркве и т. д.) поступно добивао Хиландар од старих српских владалаца и других његових добротвора и на тај начин стекао до уочи османлиске најезде пространо и богато властелинство.

Према оваком задатку требало је најпре утврдити шта је, кад и од кога Хиландар добио, и зато је требало распра-

вити по штошта у споменицима који о томе говоре. Писац је то радио с доста успеха, и ако није стигао (како каже, због оскудице у времену) да изнесе све што је у том погледу требало да покаже у овом послу. Исто тако, писац није употребио неке споменике у којима је (на пр. у попису манастирског имања, општампаном у „Споменику српске краљевске академије“, св. III. с. 40—46) сачувано доста лепих података за овај задатак.

Како се имања, која су поклањана Хиландару, ређају по именима у нашим споменицима, још је писцу био задатак пронаћи где је које од њих било и да ли им се до данас сачувао траг у месним именима по крајевима где су некад била. Писац је и то урадио, и ако тај део свога рада није као важан истакао онолико колико је требало, него га износи у збијеним напоменама под главним текстом. У том проналажењу и одређивању писац се нешто служио и ранијим радовима, али је у главном сам почињао, и идентификовао је с много успеха велики број села и др., и у томе је, поред свега што је то могло бити и потпуније урађено, јамачно најбоља страна овога рада.

По томе и по оном излагању кад је што Хиландар добио од кога, писац је заслужио да га одбор општине београдске награди овогодишњом видовданском наградом.

Ипак треба споменути да се писац могао боље користити неким досадашњим

ПОДЛИСТАК

Хиландарско властелинство

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

Написао

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

МОТО:

„Да видите чудо невиђено,
„Б'јел Вилиндар усред Горе Свете,
„Задужбину Саве Светитеља
„И његова оца Симеуна.“

В. Караџић, Народне пјесме књ. II, стр. 204

О значају Свете Горе и Хиландара у историји српскога народа могло би се опширно говорити, а имало би се и много што шта казати; али томе није овде место. Уместо свега, довољно је за ову прилику напоменути само да је значај Свете Горе и хиландарског манастира био доста велики, јер се у животу српскога народа

може уочити приличан број чињеница, које саме собом упућују да им тражимо извор или најјачи пострек у Светој Гори и у манастиру Хиландару. Место да ређамо све те чињенице, довољно је да, као доказ, споменемо како је српска православна црква стално освежавана из Свете Горе и Хиландара, и како је стара српска књижевност управо и постала у Хиландару, па јој је тамо остало главно средиште кроз све време трајања српске државне самосталности.

Но Света Гора није од тако великог значаја само за српски народ, она је била чувена и међу другим православним народима, и они су се трудили да створе тешње везе са тим расадником православне науке и духовнога образовања на православноме истоку. Тамо се још у време пре Стевана Немање беше подигао велики број православних манастира (око 20), у којима је живео врло велики број калуђера из скоро свију православних народа. Поред Византинаца, који тамо имаћаху увек највише манастира и калуђера, имали су свој манастир и Руси (св.

Пантелејмон), и Бугари (Зограф), па и Јермени (Ивер).

Светогорски су калуђери путовали по свима православним земљама и, по свој прилици, распростирали разнолике приче о лепотама у Светој Гори, о светости и чистоти живота светогорских калуђера. Причали су, јамачно, и то како је Бог милостиво наклоњен њима и њиховим манастирима, и разна друга чуда која се тамо дешавају а која су Богу угодна изнад свега. То је годило машти ондашњег света, и свет је чезнуо за њом. Таке приче допирале су и на владалачке дворе, где им се такође потпуно веровало, па, као што је познато, допреше и на двор српскога великога жупана Стевана Немање. Оне занесоше и придобеше младога Растка, сина Немањина, који је иначе био повесен за светињичким животом, и он тајно измаче из родитељског двора и оде тамо. Мало затим пође тамо и сам Стеван Немања, оставивши престо своје сину Стевану, и проживевши најпре у својој задужбини Студеници.

Немања и син му Сава (тако прозваше

стручним радовима, нарочито Даничићевим. Да је то урадио, нашао би већ готов одговор и за понеко питање на које он није могао одговорити. Тако исто неки неупотребљени речници и регистри („Вјесник“ Југославенске академије, Гопчевићев регистар за Македонију, Б. Јовановића за Србију итл.) с разном топографском грађом могли су му помоћи да сâм одговори на нека питања на која није одговорено. Могао је употребити и доста друге грађе која би му јамачно помогла да разреши још које питање из старе топографије. Уопште се на књижевност, па и на стручну, мање освртао него што треба. Томе је, без сумње, узрок то, што писац није располагао с довољно слободнога времена. Зато се и види на његову саставу нека хитња, особито ближе крају. Отуд је стилу местимице недовољно пажње поклањано, те није свуд коректан; понегде је излагање развучено, а понешто је онако речено па остављено без доказа. Није требало да изостану и прегледи хиландарских метохија по областима или по епохама, какви би у овом послу били свакојако веома потребни.

Али те недостатке у сваком случају некупљују добре стране овога рада. Поред споменутих, треба истаћи: видну смисленост, у главном врло добар метод, чистоту и исправност у свему рађењу, доста поуздано руковање употребљеним домаћим изворима. Зато ће се резултати, добивени у овом темату, моћи корисно употребити и у доцнијим научним истраживањима, а по томе се види да је писац дао и нешто више него што се често давало у оваким ђачким радовима.

Према свему част нам је предложити да се поднесени темат награди првом вишеградском наградом.

Уједно мислимо да за награду о Видову дану 1905. год. треба објавити овај темат: „Устанички покушаји ослобођења Босне и босанско интервенција у Србији 1804.—1809. године.“

Изволите, господине Ректоре, и овом приликом примити уверење да Вас особито поштују

14. јуна 1904. год.
у Београду.

Љуб. Јовановић
Ст. Станојевић

Рад општинског одбора

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

18. јуна 1904. год.

ПЕТАК

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Главинић; од одборника били су: г. г. Ђока А. Дмитријевић, Д. Л. Симић, Илија С. Илић, Ж. Бугарчић, Младен Тодоровић, Мих. Милићевић, Трајко Стојковић, М. Триковић, М. С. Милошевић, А. С. Јовановић, Мих. Ругадић, В. Н. Вуловић, Тодор Ђурић, С. Ј. Азриел, Р. Драговић, М. С. Петровијевић, Тодор Пејчић, П. Т. Милић, Милан Мрковић, Евг. М. Чоловић, Ј. Стаменковић, Стеван Максимовић, Н. И. Стаменковић, Др. Марко Т. Леко, Милан С. Мостић, Др. М. Радовановић, С. Ј. Константиновић, Деловођа, Борђе Ј. Јанковић.

(Свршетак)

VIII.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 6001., којим пита каквога је имовног стања Војислав Миленковић, бив. војни чиновник, — одбор је изјавио:

Да је Војислав Миленковић, бив. војни чиновник сиротног имовног стања.

IV.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 5931, по молби Адолфа Шатнера, писара код фирме Голдштајн и Шатнер, због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

X.

Председник износи одбору на мишљење молбе Санча Пауновића и Јелене Каранешић, удове, којим траже уверење о породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 3288 и 3564, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

XI.

По прочитању решења Суда од 15. ов. мес. АБр. 5942, о одређеној цени хлеба за другу половину месеца јуна тек. год., — одбор је

Примио к знању с одобравањем ово решење Суда о одређеној цени хлеба.

XII.

По прочитању извештаја економног одељења АБр. 5410, о држаној лицитацији за продају старе расходоване локобиле и разних машинских делова, као и мишљење одборске секције за економно одељење по истом предмету, — одбор је решио:

Да се ова расходована локобила и разни машински делови уступе Браћи Р. Гођевац, као понуђачима највеће цене, за цену од триста двадесет и пет динара.

XIII.

По прочитању реферата општ. марвеног лекара АБр. 5684, о набавци хране за општинске коње, — одбор је на предлог председника решио:

Да чланови комисије за набавку хране за општинске коње у овој години буду: одборници г. г. Живан Бугарчић, Јован Петковић и Трајко Стојковић, кмет г. Милан Денчић и марвени лекар г. Стеван Николић.

XIV.

По прочитању молби г. г. Ненада Стојановића, архивара грађевинског одељења, Драгољуба Николајевића, цртача Илије Костића, геометра и г-ђице Јелисавете Начићеве, архитекте АБр. 5640, 5662, 5961 и 6023, за одсуство ради лечења у бањи, — одбор је решио:

Да се молиоцима одобри тражено одсуство ради лечења у бањи, које ће им се рачунати од дана кад га употребе.

XV.

По прочитању извештаја одборске комисије за оцену штете имају г. Јована Бермановића главног књиговође Нар. Банке, нанесену му насипањем Деспота Ђурђа улице, АБр. 5188, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се г. Јовану Бермановићу, глав. књиговођи Нар. Банке накнади из општине кесе за штету причињену његовом имању у Деспота Ђурђа улици услед насипања ове улице и то: а), за рушење постојеће зграде, б), за експропријацију 24, 67 м² земљишта услед повлачења на регулациону линију, в), за ново зидане зграде и г), за насипање дворишта до утврђене нивелете — свега хиљаду и осам стотина динара, с тим да г. Бермановић нема у будуће права тражити од општине никакву другу накнаду нити штету, ни за експропријацију земљишта нити за насипање, и да је дужан најдаље до 1. новембра тек. год. и извршити оне радове за које му је дата ова накнада.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

закалуђереног Растка), видећи како и други православни народи, а не само Грци, имају тамо своје манастире где су живели калуђери њихове народности који долажаху у Свету Гору, намисле да и они подигну манастир за своје сународнике, који би тамо долазили. Затражише за то доцштење од светогорске управе и, после неког оклевања, управа им допусти да изаберу сами место за нов манастир и да га могу подићи. Остарели и ослабели Немања на носилима прође Свету Гору тражећи згодно место за своју задужбину, и изабере заустели манастир Хиландар, који се налазио на источној страни светогорског полуострва, пола часа од морске обале, један час од манастира Сфигмена, два часа од Зографа, а пет часова од Кареје где станује светогорска управа. Место, где је Хиландар, опкољено је са свију страна планинама; само је са северне стране хоризонт нешто мало отворенији; ове су планине питоме и обраде данас густом шумом, а таке су несумњиво биле и онда кад је Немања изабрао ово место за своју за-

дужбину. Поред манастира тече поток који никада не пресушује, и утиче у море на северној страни. Пристаниште је хиландарско једно од најпогоднијих на светогорском полуострву, а у мору има обилно рибе. Једном речју, место је веома питомо и згодно за живот.

На томе, тако природом украшеном месту, сагради 1198. год. Стеван Немања са сином Савом манастир Хиландар, подиже око манастира град, кулу и ћелије за становање, па се у њ преселише још 1198. год. он и Сава из манастира Ватопеда где су дотле становали.

Манастир је овај снабдео Немања, помоћу свога сина Стевана, тадашњег великога жупана у Србији, свима потребама манастирским. Али је, поред овога, требало урадити за манастир још двоје. Пре свега требало је тај манастир, који је био у туђини — далеко од Србије и њене непосредне заштите, — обезбедити српскоме народу, а затим требало му је обезбедити опстанак у материјалном погледу. Стога Немања посла сина Саву тадашњем византиском цару Алексију III.

Комнелу, који беше таст сина му Стевана, и Сава изради у цара да се Хиландар признаје за српски манастир. Цар се Алексеје показа још наклоњенији према овој задужбини свога рођака, те га уврсти у ред царских задужбина (лавра) и даде му од своје стране неке прилоге, између којих се нарочито спомње манастир Зиг (близу Превлаке) са метохијама¹⁾

Уз то се Немања побрину и за средства од којих ће се издржавати манастир

¹⁾ Повеља, којом је цар Алексијев признао Хиландар за српски манастир, уврстио га међу лавре и дао му неке прилоге, није данас позната. Колико знам, њу само спомиње монах Сава Хиландарац у својој књизи „Света Гора“ (Види „Гласник“ 47.) напомињући само да се она чува у библиотеци хиландарској. Остали је посетници и испитивачи манастирске библиотеке не спомињу. Садржина пак ове повеље позната нам је из Доментијанова „Живота светог Симеуна“ где се каже: „И приложи има царь свои мѣртыки зигь царьскою манастирь сѧ кѣмни стаси скоими и ѧ метохијама, и написа ѧмоу хрисокоулу сѧ кѣмиз оуткрѣдѧемиз царьскимъ, ѧеже ѧестъ недвижимо и до нинѧшнаго дѧне. И царь цароградьскни кнрь Алекса Хиландарь царьскы и манастирь нарече, и приложи ѧего кь царьскимиз манастиремиз скѣтъне Гора“ (Доментијан, „Живот светог Симеуна и св. Саве“ Изд. Даничић у Београду 1865. год., стр. 71).

XVI.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 5718, којим тражи од општинског Суда, да пошаље Државној Благајници двеста динара колико је општина београдска осуђена да плати држави решењем прв. суда за варош Београд, донетом у спору Милоша Милошевића, трг. против општине београдске као и мишљење општин. пуномоћника по истоме предмету, — одбор је решио:

Да се пошаље Државној Благајници две стотине динара, колико је решењем прв. суда за варош Београд од 1. авг. 1901. год. № 15403, донетом у спору Милоша Милошевића противу општине београдске, досуђено држави на име трошка, што се општина београдска позвала у овом спору у заштиту на државу, па је од овога тражења заштите одбивена.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

XVII.

По прочитању извештаја одборске комисије за преглед општинских рачуна за I. тромесечје 1904. г. АБр. 5785, — одбор је решио:

Да се овај извештај комисије усвоји и да се општински рачуни за I. тромесечје 1904. г. приме као исправни, с тим да општински Суд нареди: да се наплата кирија за поједина општинска добра у будуће строжије врши.

XVIII.

По прочитању понуде Јеврема Ешкенази-а трг. олд. АБр. 5187, за откуп имања регулац. фонда које му се по протоколу апропријације за регулацију Цар Урошеве улице апроприше, — одбор је решио:

Да се, због регулације Цар Урошеве улице апроприше имање Јеврема Ешкенази-а, трг. 20, 23 м² земљишта регулац. фонда по цени од 12 — дванаест динара по једном квадратном метру, што свега износи за 20, 23 м²—двеста четрдесет и седам динара и седамдесет и шест пара дин.

XIX.

По прочитању акта Управе Фондова АБр. 5974, 5975, и 5976, којима извештава Суд, под каквим условима може Управа Фондова дати општини зајам и то: 10,000.000 дин. за грађење зграда за основне школе, грађење водовода,

и од којих ће живети калуђери који у њему станују. Он измоли од цара грчкога неколико села у призренској околини и даде их Хиландару. Та су села: *Неаробашта, Момуша, Сламодрезе, (Сламодрани) Ретивља, Трње, Ретившица, Трноваци, Горња и Доња Хоча, и трг Тунге*; затим два винограда у *Тутана* и четири уљаника: један у *Триезама* други у *Дабшору*, трећи у *Голишеву*, и четврти у *Парицима*; уза сваки уљаник одреди по два човека који ће се о њима бринути, и затим додаде планину *Богачу*, и од Влаха *Радово*, и *Бурђево* судство, неке колибе у *Зети* и 30 спудова соли¹⁾. Затим нареди да се

¹⁾ „Mon. Serb. 6: „... ере испросих Парике од цара — вели Немања у својој повељи Хиландару — оу Призрѣнѣ, да дахъ шдз ниѣх манастироу оу Светои Горѣ светои Богородици оу Милелѣхъ села Непровица, Момоушоу, Сламодракѣ, Ретиклоу, Трѣниѣ, Ретившица, Трѣновѣць, Хоча и друга Хоча, и трѣгъ Тунге и два кинограда Тунге насадиѣхъ и оулиѣника: д. едѣнь оу Трѣпѣзѣхъ, други оу Дабшорѣ, трети оу Голишеѣ, четврти оу Парицѣхъ: а за коимѣжде оулиѣкомъ по дѣка члокѣка; и планиноу Бо-

кланице и канализације, за суделовање у грађењу антрпота и за грађење модерне калдрме; 500.000 дин. за просецање и калдрмисање Моравске сада Кара-Ђорђевоје улице и за проширење и калдрмисање Савске сада Кара-Ђорђевоје улице и Богојављенске; и 2,500.000 дин. за извођење варошње регулације и просецање реонског пута, — одбор је после довољног обавештавања решио:

Да се ове понуде Управе Фондова приме к знању и да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Никола Стаменковић, Милан Мостић, Марко Трифковић, Давид Симић, Велислав Вуловић, Соломон Азриел, Тодор Ђурић и Михаило Драгићевић са председником општине оцени ове понуде и поднесе одбору извештај са мишљењем под каквим би условима могла општина задужити се за ове суме код Управе Фондова.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Прилози за општински дом старих и изнемоглих.

Доносимо имена оних дародаваца, који су у последње време за овај дом приложили, и то:

I. Неосредно на општ. благајни

Еснаф стаклорезачки, г. г. Марко Петронијевић, кројач, др. Коста Николић, апотекар и Ванђел Каранфиловић, гостионичар, сви по 10 динара; г. г. Сава Христић, трговац и Трајко Јовановић, пиљар, по 5 динара; г. Сава Костић, трг. редовни прилог за месец јули 5 динара и Н. Н. 2 динара.

II. Преко старца сиротиње г. Мих. Радивојевића

Г. г. Мих. Димић, ликерџија, на рођен дан Њ. В. Краља, 8 литара ракије; г. Добривоје М. Вучковић, трговац 36 метара белог платна за кошуље, у вредности 19.60 динара;

Фабрика Браће Гођеваца: 10 гвоздених кревета (шанир), 5 каната за воду, 3 шафоља, 5 пљуваоница плеханих и 1 велику кашику;

Уредништва: Самоуправе, Политике, Београдских Новина, Дневног Листа, Јутра и Слободне речз, шаљу своје листове редовно у дом на читање.

Људи из ових села, која од тада постадоше хиландарско властелинство, не могу одлазити са манастирске земље, чити се

гачоу, шдѣ влахъ Радоко судство Гургеко, а всере влахъ рби дахъ шдѣ бытъка что мого, и оу Зетѣ кобылѣ и соли Л. сподокѣ.“ Села ова која се овде спомињу, била су четири до пет часова хода на северу од Призрена. Нека од њих, Сламодрезе, Момуша, Ретивља, Хоче, Трње и Трпезе постоје и данас под тим именима и забележена су на карти аустриског ђенералштаба а помињу их и путници који су тим крајевима пролазили, као Јастребов (Гласник XL, 196 ст. а. 1.) и Милојевић (Путопис дела праве (старе) Србије, књ. III, 140—141). Остала места нити сам могао наћи да се где спомињу, нити су забележена на карти аустриског ђенералштаба, (којом сам се поглавито служио), али су она, по свој прилици била у истој области у којој су била и она села, која су забележена на карти и која се иначе спомињу, а нема сумње да по нека места постоје и данас са истим именима, кака су имала у време Немањино, али, као што рекох, нису нигде забележена.

Што се пак ових села тиче, има још нешто интересно да се спомене. Немања каже за њих да их је *испросио од цара грчкога*, па приложио Хиландару, из чега би се могло закључити да нису била у области ондашње српске државе. Занимљиво би било видети да ли је ово истина и у колико је истина, и шта значи у оваком случају реч *испросити*? али *томе није овде место*, већ ће се само споменути да је тако понеки пут и краљ Милутин давао Хиландару села која је прво морао испросити од грчкога цара (Mon. Serb. 74, Спом. III, 12). (Кад је реч о овоме, интересна је у том погледу и повеља Стев. Душана у коју је 1348. године уписао и потврдио сва дотадашња хи-

III. Преко г. цроте Боже Јовановића

Г. г. Коста Николић и Јовановић, трговци: 15.25 метара цица, 22.25 метара порхета, 2 к. т. фула и 32 пара игала штрикаћих, све у вредности 36.15 динара; и Н. Н. 10 динара.

IV. Преко одборника г. Тодора Пејчића

Г. Мита Николић, трговац, један пар старог мушког одела (по други пут).

V. Преко одборника г. Тодора Ђурића.

Г. Живко Живковић, ћевалџија 10 динара.

Суд општине београдске овим изјављује своју благодарност приложницима.

Пажња грађанству. — Како је у последње време учестало изменање костију са старога у ново гробље, а да би се избегла неједнакост у наплати таксе за ово изменање, то је Суд општине београдске, решењем од 8. ов. мес. АБр. 6341, прописао таксу за отварање гробова и гробница на старом гробљу, која ће се наплаћивати у корист гробљанске касе, и то:

а, за гробнице I и II реда . . . 5 — дин.
б, „ „ III „ . . . 4 — „
в, „ обичне гробове . . . 2 — „

При отварању и затварању гробница присуствоваће писар гробљанског одељења г. Милан Лукчић.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

НАРЕДБА.

И ако је Суд општине београдске још 28. јануара тек. год. К№ 2206, издао наредбу, да публика одржава примеран ред и чистоћу у скверовима — баштицама — које су подигнуте у „Краљ-Милановој“ улици на „Теразијама“, ипак се поједини заборављају, те просечене и насуте стазе напуштају, друге попречне граде, траву газе, и клупе премештају с једног места на друго.

Ако је публика вољна да јој баштице служе за лично задовољство, одмор и шетњу, Суд општински очекује да и она са своје стране припомаже, да ове баштице буду и остану пример њене пажње, и Суд је и овом приликом позива, да се

ландарска имања, и у којој набраја неколико села у грчкој земљи, а у ствари у то су доба била у границама његове царевине).

Људи из других властелинства могу примати да на њој живе.²⁾

Затим Немања стави Хиландар под заштиту свога сина, великога жупана Стевана, завештавајући га и осталим потомцима својим.³⁾

²⁾ Ibid: А ако ли кѣто одѣ манастирскихъ људи бѣжи или влахъ под великаго жупана или код инога кога, да се кракоу хопетѣ, ако ли шдѣ жѣпанихъ људи приходе ѣ манастирѣске људи, да се кракоу опетѣ“.

³⁾ Доментијан, живот св. Симеуна и св. Саве, стр. 72: „Владичѣствоушѣтоу же тогда на прѣстолѣ скетаго Симеона благоѣрѣнѣмоу сикоу него великомоу жоупаноу кирѣ Стефаноу и томоу прѣдѣста манастирѣ тѣ скетѣне богородице благоѣрѣтельнице хиландарские и чедомѣ него по жемѣ кѣ родѣи ихъ“.

(Наставиће се)

једном навикне реду, да се повинује наредбама општинским односно одржања чистоће и реда у баштицама, јер, ако се од сада, ма ко био, приметити да ради противно наредби, а нарочито да клупе премешта по својој вољи, Суд ће бити принуђен, да са њим строго по закону поступи, и да га подвргне казни од 1—10 дана затвора, или новчано од 10—100 дин.

Ово се објављује свима ради знања и управљања.

Од Суда општине града Београда 8. јула 1904. год. КБр. 2195. Београд.

НАРЕДБА.

Пошто већина сопственика фијакера у Београду који обављају фијакерску радњу и са својим фијакерима стоје на општинским фијакерским станицама, нису платили прописану таксу за стајање на фијакерским станицама, то Суд београдске општине на основу чл. 95. тач. 1. и 5., чл. 109. тач. 5 и чл. 110. закона о општинама

Наређује:

Свима оним сопственицима фијакера у Београду који обављају фијакерску радњу у Београду и са својим фијакерима стоје на општинским фијакерским станицама, а дугују прописану таксу за стојање фијакера на општин. фијакерским станицама, да општинској благајници од данас па за пет дана положи сву дугују таксу као и таксу за месец јули тек. године, као и да исту таксу у будуће полагају општинској благајници месечно најдаље до 5. дана наступајућег месеца.

Ко не буде поступио по овој наредби Суда, а буде стајао на општинским фијакерским станицама са својим фијакером и на захтев одређеног органа овога Суда не буде могао показати признаницу да је платио за дотични месец прописану таксу забраниће му се у будуће стајање с фијакером на општинским фијакерским станицама и биће узет на одговор и кажњен за непослушност по тач. 5. чл. 109. или чл. 110. закона о општинама.

Наредбу ову објавити доброшом на одређеним местима по граду и фијакерским станицама, плакатом на општинској згради и одређеним местима по граду а и у општинским новинама.

Од Суда београдске општине 4. јула 1904. год. АБр. 6475 Београд.

Објава.

Како сваке тако и ове године, у варошици Крупњу држаће се дводневни марвени панађур на дан 27. и 28. јула ове године, на коме ће се поред стоке продавати и сви законом дозвољени производи.

Паробродска станица варошици Крупњу најближа је шабачка, а поштанска и телеграфска има у самом месту. Са свију страна долазећи путови у Крупњак налазе се у врло добром стању.

Ово се јавља трговачком, земљорадничком и осталом свету ради знања.

Бр. 1025. Од Суда општине крупњачке, 1. јула 1904. год. у Крупњу.

Објава.

На основу наређења Команданта дунавске дивизијске области од 2. тек. мес. Е№ 3777, одпочеће од 20. т. м. набавка потребне количине сена и сламе овд. гарнизону за текућу годину.

Цена је сену 5, а слами 2 динара од 100 к. грама.

Преглед и пријем сена и сламе вршиће у радне дане за ту цел одређена комисија у овд. војном сењаку и то: од 6—12 пре и од 2—7 часова по подне.

Позивају се сва она лица, која би се за ову набавку, односно испоруку интересовала, те да своју робу довлаче у овд. војни сењак.

Од Суда општине града Београда, 7. јула 1904. год. у Београду, АБр. 6490 и 6628.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 28. јуна т. год. држаће се офертална лицитација за набавку 1845 куб. мет. туцаника, за оправку вишњичког друма, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 15. јула т. год. од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити и оферти отворити тачно у 11 сати.

Предрачунска сума износи 14760·00 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 1500 дин. и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

Услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 6. јуна 1904. год. ГБр. 2621.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 28. јуна т. год. држаће се офертална лицитација за лиферовање 2280 куб. м. туцаника, за оправку смедеревског друма, у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 14. јула од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити, и оферти отворити тачно у 11. сати.

Предрачунска сума износи 15960·00 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 1600 динара и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

Услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 6. јула 1904. год. ГБр. 2653.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 3. ов. мес. држаће се усмена лицитација за оправку зграда за мерину на Краљевом тргу, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 16. јула т. год. од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 342·48. дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 40 дин. и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 7. јула 1904 г. ГБр. 2925.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 3. ов. мес. држаће се усмена лицитација за израду ограде око митрополитове баште на западном врачару, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 13. јула тек. год. од 3 сата по подне до 5 када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 402·21. дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 40 динара и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 7. јула 1904. г. ГБр. 3019.

ОГЛАС.

У варошици Бољевцу, срезу бољевачкох, округа тимочког држаће се и ове године тродневни панађур на дан 13, 14. и 15. јула на коме ће се поред стоке продавати и сви ово земаљски производи законом дозвољени.

У самој варошици постоји телеграфско-поштанска и телеграфска станица. Државна железничка станица најближа је код Параћина, а железничка станица белгијског друштва код Зајечара.

Путови су у опште добри.

Како купци тако и продавци позивају се да овзј панађур пвходе, јер ће бити потпуно задовољни.

Бр. 1064. Од суда општине вароши Бољевца, 21. јуна 1904. год., у Бољевцу.